

27595 LLEI 26/1987, d'11 de desembre, per la qual es regulen els tipus de gravamen de les contribucions rústica i pecuària i urbana. («BOE» 297, de 12-12-1987.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei, Sapigueu: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

La Llei 24/1983, de 21 de desembre, de mesures urgents de sanejament i regulació de les hisendes locals, entre altres mesures tributàries va facultar els ajuntaments per fixar lliurement els tipus de gravamen de les contribucions territorials rústica i pecuària i urbana.

Posteriorment, el Tribunal Constitucional, a la Sentència 19/1987, de 17 de febrer, ha declarat la inconstitucionalitat d'aquesta facultat absoluta, alhora que ha reconegut la capacitat de les entitats locals per intervenir en l'ordenació dels elements essencials dels seus tributs propis, dins els límits i d'acord amb els criteris assenyalats a la Llei estatal.

En conseqüència, aquesta Llei té per objecte assenyalar els límits i criteris d'acord amb els quals els ajuntaments poden fer efectiu el seu dret a l'autonomia per a la regulació, fins on els sigui possible, d'un dels elements essencials de les contribucions territorials com és el tipus de gravamen.

Així, s'agafa com a criteri determinant de la capacitat ordenadora municipal el constituït per les diferents necessitats financeres que puguin tenir els municipis en funció de les seves característiques diverses. Aquest criteri genèric es formalitza en diverses manifestacions concretes, totes aquestes determinants de necessitats financeres evidents, fent referència a la població, capitalitat i nivell de serveis que es presta, si bé s'atribueix més importància relativa al criteri constituït per la població.

En l'àmbit específic de la contribució territorial rústica i pecuària, aquests criteris es completen amb un d'addicional relatiu a la major superfície rústica del terme municipal, i això en nom de la potenciació de l'esmentat tribut en els municipis en els quals la seva importància relativa respecte a la contribució territorial urbana és superior a la mitjana nacional.

En definitiva, la regulació dels tipus de gravamen de les contribucions territorials que conté aquesta Llei satisfà les necessitats d'ajust al principi de reserva de llei en matèria tributària, alhora que respecta l'autonomia local per a la gestió dels interessos propis d'aquest sector i a l'efectivitat del principi constitucional de suficiència financera.

Article 1. Contribució territorial urbana.

1. El tipus de gravamen que s'ha d'aplicar sobre la base liquidable per determinar la quota tributària de la contribució territorial urbana és del 20 per 100.

2. No obstant el que disposa l'apartat anterior, els ajuntaments poden incrementar el tipus de gravamen que s'assenyala fins als límits següents:

	Límit - percentatge
A) Municipis amb població de dret de fins a 5.000 habitants	30
B) Municipis amb població de dret de 5.001 a 20.000 habitants	32
C) Municipis amb població de dret de 20.001 a 50.000 habitants	34

	Límit - percentatge
D) Municipis amb població de dret de 50.0001 a 100.000 habitants	37
E) Municipis amb població de dret superior a 100.000 habitants	40

3. A més, en els municipis on es doni alguna de les circumstàncies que s'especifiquen a continuació, els ajuntaments respectius poden incrementar els límits fixats a l'apartat anterior amb els punts percentuals que per a cada cas s'indiquen.

	Punts percentuals
A) Municipis que siguin capital de província o de comunitat autònoma	2
B) Municipis on es presti servei de transport públic col·lectiu de superfície	2
C) Municipis els ajuntaments dels quals prestin més serveis d'aquells als quals estan obligats segons el que disposa l'article 26 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril.	2

4. Els ajuntaments en els municipis dels quals es doni més d'una de les circumstàncies especificades a l'apartat anterior poden optar per incrementar els punts percentuals corresponents a totes elles, a diverses o a una de sola.

5. A més, en els municipis on hagin entrat en vigor revisions cadastrals, els ajuntaments respectius poden reduir fins a la meitat el tipus de gravamen general previst a l'apartat 1 anterior, i aquesta reducció és aplicable als béns de naturalesa urbana afectats per les revisions cadastrals.

Article 2—Contribució territorial rústica i pecuària.

1. El tipus de gravamen que s'ha d'aplicar sobre la base liquidable per determinar la quota tributària de la contribució territorial rústica i pecuària és del 10 per 100.

2. No obstant el que disposa l'apartat anterior, els ajuntaments poden incrementar el tipus de gravamen que s'hi assenyala fins a la meitat dels límits fixats a l'apartat 2 de l'article anterior.

3. A més, és aplicable el que disposa l'apartat 3 de l'article anterior, per bé que els punts percentuals fixats en aquest es redueixen a la meitat.

4. Als únics efectes de la contribució territorial rústica i pecuària, s'afegeix a les circumstàncies especificades a l'apartat 3 de l'article anterior la següent:

	Punts percentuals
Municipis on els terrenys de naturalesa rústica representen més del 80 per 100 de la superfície total del terme	5

5. A l'efecte de la fixació del tipus de gravamen d'aquest impost, s'ha de tenir en compte el que preveu l'apartat 4 de l'article anterior.

DISPOSICIONS ADDICIONALS

Primera.—La fixació de tipus de gravamen que portin a terme els ajuntaments a l'empara dels articles primer i segon d'aquesta Llei s'ha d'ajustar al procediment per a la imposició i ordenació de tributs locals, regulat en el text refós de les disposicions legals vigents en matèria de

règim local, aprovat pel Reial decret legislatiu 781/1986, de 18 d'abril.

Segona.—Els ajuntaments que hagin fixat per a 1987 tipus de gravamen de les contribucions territorials rústica i pecuària i urbana superiors al 10 i al 20 per 100, respectivament, poden concertar operacions de crèdit per cobrir la diferència entre els ingressos previstos en el seu pressupost per aquests conceptes i els que s'haurien previst si s'haguessin aplicat els esmentats tipus de gravamen. L'import d'aquestes operacions no pot excedir la diferència indicada.

Tercera.—1. La lletra d) de l'apartat 2 de l'article 14 de la Llei 44/1978, de 8 de setembre, queda redactada de la manera següent:

«d) Les retribucions en espècie. La utilització d'habitatge per raó de càrrec o ocupació pública s'estima en un 2 per 100 del valor pel qual estigui computada o s'hauria de computar, si s'escau, als efectes de l'impost extraordinari sobre el patrimoni de les persones físiques i, com a màxim, en un 10 per 100 del sou corresponent.»

2. La lletra b), de l'apartat 1, de l'article 16 de la Llei 44/1978, de 8 de setembre, queda redactada de la manera següent:

«b) en el supòsit dels altres immobles urbans, exclosos els que tinguin la consideració de solars, la quantitat que resulti d'aplicar el tipus del 2 per 100 al valor pel qual estiguin computats o s'haurien de computar, si s'escau, als efectes de l'impost extraordinari sobre el patrimoni de les persones físiques.

El que disposa aquest apartat només és aplicable si es tracta d'immobles urbans propietat d'una persona diferent del promotor.»

DISPOSICIÓ TRANSITÒRIA

No obstant el que preveu la disposició addicional primera d'aquesta Llei, els tipus de gravamen que fixin els

ajuntaments per a 1988 tenen efectes en aquest període impositiu quan el corresponent acord inicial s'adopti abans del dia 1 de gener de l'any esmentat.

DISPOSICIÓ DEROGATÒRIA

Queden derogats els articles 250 i 272, apartats 1, 2 i 3, del text refós de les disposicions legals vigents en matèria de règim local, aprovat pel Reial decret legislatiu 781/1986, de 18 d'abril.

DISPOSICIONS FINALS

1. Els tipus de gravamen que fixin els ajuntaments a l'empara d'aquesta Llei tenen efectes a partir del període impositiu de 1988.

No obstant això, la reducció prevista a l'article 1.5 és aplicable a les obligacions tributàries meritades en la data d'entrada en vigor d'aquesta Llei, i que estiguin pendents de liquidació, o que hagin estat liquidades a partir del 4 de març de 1987. Amb aquesta finalitat els ajuntaments respectius han d'adoptar els corresponents acords dins el termini i la forma previstos a la disposició transitòria, i s'ha de procedir a continuació a practicar les oportunes liquidacions amb aplicació del nou tipus de gravamen reduït.

2. Aquesta Llei entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat.»

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Palau de la Zarzuela, Madrid, 11 de desembre de 1987.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
FELIPE GONZÁLEZ MÁRQUEZ